

עצות

(מספר עצות המבוארות - ממון ופרנסה, מג-מד)

● על ידי ענוה ושפלות, על ידי זה אין שום אדם יכול להוציאו ולדחותו ממקומו, דהיינו לקפח פרנסתו, חס ושלום.

● על ידי משא-ומתן באמונה, הוא מקיים מצוות **ואהבת** וכו', ועל ידי זה יהיה לו פרנסה בלא יגיעה וטרח.

אחינו בית ישראל
העלון שלכם מפיץ את תורת הגאולה של אדמו"ר **רבי נחמן מברסלב**, זצוק"ל

העלון זקוק לעזרתכם. תרומות ניתן להפקיד בכל סניפי הדואר, על חשבון

מספר 7-2255-89

תזכו למצוות...

מכתב

(מספר א"ב הנחל ב"י - מכתב רל"ד)

כבר הודיע הצדיק שאין שום יאוש לעולם כי ה' יתברך מלא רחמים ורופא בתשובתו של כל הרשעים תמיד, והוא חושב מחשבות **לב לידח ממנו נדח**.

ועל כן, כל אחד ואחד לפי מעשיו עכשיו שעשה וירד ונתעה למקום שירד ונתעה, אזי ה' יתברך מצמצם עצמו ומרמז לו רמזים כפי הראוי לו עכשיו, במקומו ושעתו.

ומי שאין לו שכל להעמיק בזה בדעתו, צריך על כל פנים להאמין בזה באמונה שלמה, ואזי יוכל לזכור את ה' בכל יום דייקא, ולא לדחות מיום לחברו, חס ושלום, בכל מקום ובכל זמן ובכל המדרגות שבעולם, למעלה או למטה, חס ושלום, כי ה' יתברך מצמצם עצמו בכל יום בכל מקום, ומרמז רמזים וכו'...

צריכין לשמור את הזיכרון בכל יום דייקא, ולא לדחות מיום לחברו, חס ושלום, כי זה עיקר שלמות הזיכרון להזכיר עצמו בכל יום דייקא בעלמא דאתי [בעולם הבא]; כי בכל יום, יש בו רמזים מיוחדים להתקרב לעבודתו, המלוכשים במחשבה דיבור ומעשה שבאותו היום דייקא. צריכין בכל יום מחדש...

אין יום דומה לחברו, ובכל יום יצרו של אדם מתחדש עליו, אבל מידה טובה מרובה כי חסדי ה' כי לא תמנו וכו' והם מתחדשים בכל בוקר, ועל ידי זה ה' יתברך לא יעזבנו בידו; על כן צריכין בכל יום מחדש להתחזק ולקוות ולחכות לה' יתברך שיעזרו ויושיעו מחדש ממש בכל ענייני התלאות והמצוקות והבלבולים והמניעות וכו', העוברין על כל האדם, ונדמה לו בכל יום ובכל עת, שעת כזה לא עבר עליו.

ולפעמים הוא אמת קצת, אבל אין לו דעת להבין שהחסדים המתחדשים עתה הם מרובים יותר. אם אמרתי מטה רגלי וכו'.

תמיד, כל ימי חיי, אני וזרעי וזרע זרעי וכל זרע עמך בית ישראל, מעתה ועד עולם. ויקוים בי מקרא שכתוב: **השלך על ה' יהבך והוא יכלכלך לא יתן לעולם מוט לצדיק. עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו. פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון.**

אבי אב הרחמן, פרנסני וכלכלני ברחמך הרבים לבד, לא כמעשי וכרוע מעללי, רק כחסדך עשה עמי, כמו שכתוב: **נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו**. ואל תעזבני ואל תטשני. עזרני כי עליך נשענתי. אל תעזבני ה' אלקי אל תרחק ממני. חושה לעזרתי אדני תשועתי.

תפילה

(מספר לקוטי תפילות א', תפילה ע"ה)

יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, שתרחם עלי ותעזרני ותושיעני שאזכה לסור מרע ולעשות הטוב בעיניך תמיד, ותתנני לאהבה לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואי, ותגמלני חסדים טובים. ואזכה לקיים בשלמות מצוות **ואהבת את ה' אלקיך**, שיהיה שם שמים מתאהב על ידי, שיהיה משאי

ומתני באמונה, ודבורי בנחת עם הבריות, ויהיה רוח המקום ורוח הבריות נוחה הימני, ואהיה אהוב למעלה ונחמד למטה, ואמצא חן ושכל טוב בעיני אלקים ואדם.

ותרחם עלי ותזמין לי פרנסתי ברווח, ותיתן לי כל צרכי וכל צרכי אנשי ביתי קודם שאצטרך להם, בלי יגיעה וטרח ועמל כלל.

רבונו של עולם, אתה ידעת, כי קשין **מזונותינו כקריעת ים סוף**, אבל גדול אתה ורב כוח, ובכוחך הגדול ובחסדיך הרבים, גם קריעת ים סוף קל לפניך, כי מי יאמר לך מה תעשה, ואין דבר נמנע ממך, על כן רחם עלינו בזכות אבינו הראשון אברהם איש החסד, ועשה למען אהבתו, ותן לנו פרנסותינו בהרחבה גדולה, בלי יגיעה וטרח ובלי שום טרדא כלל.

ואל תצריכני לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלואאתם, באופן שאזכה לשמור מצוותיך ולעשות רצונך ולעסוק בתורתך

חיי מוהר"ן

(חיי מוהר"ן - מעלת תורתו וספריו הקדושים ש"ה)

ענה ואמר: אנחנו, איננו כלל מזה העולם של עכשיו, ומחמת זה אין העולם יכולים לסבול אותנו! וראשות (היינו ראש ומנהיג) אין שייך לי כלל, כי אין מגיע לי שום ראשות בהעולם של עכשיו; וגם מעט הראשות שיש לי באמת, אין זה ראשות כלל, אדרבא זהו חוכא ואטלולא [שחוק וליצנות] ממש. וגם אותו המעט שיש לי, הוא רק נגד הטבע שכפיתי את טבעי לזה, אשר מחמת זה יכול לבוא איזה דיבור ממני בתוך העולם.

וכל השיחות והספורים (היינו התורות והמאמרים שהוא אומר) שלנו, אם לא היה לי גם זה המעט הראשות, גם אלו הדיבורים לא היו באים בתוך העולם.

ובאמת, אם לא היה דור כזה, אם היו דברים אלו (היינו התורות שהוא אומר) נאמרים בדורו של האר"י זכרונו לברכה, או אפילו בדורו של רבי שמעון בן יוחאי זכרונו לברכה, היה רעש גדול מאד.

